

ήμα τοῦταν τὰ ζαγάρα, ποῦ ἔμοῦν τὴν ἱπποσύνην,
καὶ τὸν ἑστέραν συγχρότως,
πλὴν ἐμείνος ἐπιμόνος
ἐν ἰδέχῃ τῶς σταράνους ἀπὸ μετριοφροσύνην.

**Ὁ Πρωθυπουργὸς ἔμιλλε
μὲ παράπανο πολὺ.**

Γιατὶ κα' ἔχθροὶ καὶ φίλοι
μοῦ εἰσονται σὰν οὐλοὶ ;
Γιατὶ τὸν Θεοῦν
κενῶντε προσηλάς ;
μήπως τὸ μισοῦμαι
οὐκ ἔπραξε κα' αὐτός ;

Γιατὶ μ' ἀσπὴν τὴν Τήσο,
γιατὶ μ' ἀσπὴν τὴν Πάλλη
μὲ κίνατε κα' ἀβήνα,
μοῦ τρώετε τὸ νεφάκι ;

Γιατὶ σὺ πρῶτον φρόξ
μὲ πῖσι δὲν πηδάει,
μὰ πικροτραγοῦδάτε
μὲ τόνο ἰδ' ἠμῶς ;

Πῶς ἔγινε κα' αὐτὸ
σ' ἔμνεα τὸν Ἑγγλέο,
ποῦ τόσα μελεῖ
κα' ἐν οὐ παινοῖς δὲν παῖζω ;

Δὲν ἔνοιμα πρὸς ἔλους
καὶ μὲ τὸ παραπάνω
πῶς γρήγορα θά' κίνο
σκατάματα καὶ στέβους ;

Δὲν εἶπα πῶς θ' ἀλλῆσω
Βουλὴν ναυοισμοῦς,
κα' ὀργῶνως θά' φυλάξω
τοῦ κρᾶτους τῶς θεσμοῦς ;

Ποῦς τὰ προγράμματά μου
δὲν ἔβουσε, δὲν εἶδε ;
δὲν εἶπα πῶς κοττά μου
θά' γίνετ' εὐκαταῖδα ;

Μὲ κρᾶτος Κολονέλου
πρὸς μάχας δὲν σφαιγῶ ;
μὲ σκοῦσμα Μασαγιέλου
δὲν πρόβαλα κα' ἐγὼ ;

Γιατὶ δὲν φιλεῖ ἡ λάβα
τοῦ στήθους μου κανένα ;
γιατὶ σπῆν' Ἀλλαχάβα
κα' στέλλετε κα' ἔμνεα ;

Γιατὶ παρανοῦδατε
μὲ ρουριλωμένο μάτι ;
γιατὶ παρανοσοῦδατε
μαζὶ μὲ τὸν Κορρητινῆ ;

Γιατὶ γιατὶ χυμῆτε
σὺν Κόνε σὰς σὰν λίκου ;
γιατὶ δὲν ἐκτιμᾶτε
τὸ ἔσο κοτυλλῆ ;

Τζόγιας, γιατὶ μὲ σιάνετ ;
τζόγιας μου, κίναγα, γέλουας,
γιατὶ καὶ πᾶσι κίνατε
σ' ἔμνεα ναυοισμοῦς ;

Δύο φανοεικογλαίς
μ' έβαλαν σ' ο συλλογαίς,
καί μου 'πῆσαν τὸ κεφάλι
μὲ τὴν Τῆνο, μὲ τὴν Πάλλη,
τὸν Μπασιᾶ καὶ τὸν Βιτάλη.

Μὲς' οἱ τῆς κόσας μου χαρᾶς
καὶ τῆς πλειονοψηφίαις
ἦλθαν μαύραις συμφοραίς
γὰρ νὰ χαίρουν ἢ Μαφλαίς.

Φίλοι ποτικὸι βαρβάνοι
μοῦ' χαλάσαν τὸ κρεββάτι,
καὶ ἔπαθα σπουδαία κάσκα
καὶ δὲν πᾶνω τώρα μπόζκα.

Γιὰ τὴν Πάλλη, γὰρ τὴν Τῆνο,
μοθυγαλαὶ αὐτὸ καὶ ἔκαστο.
Γιὰ τῆς δεξιᾶς ἐκλογαίς
'φάνηκα καὶ ἐγὼ Γεγές.
Τὸ Κουβέρο μου περνοῦτο !...
μορφ' ἔσφαικό καὶ τοῦτο.

Τώρα τῆς γνώμης τῆς Κοιτῆς
τὸ φάσμα μ' ἀντιρροῦσαι,
τώρα καὶ τὸ Ρίλλης ἀπηγῆς
τὰ δόντια του μοῦ τραίει.

Τώρα πλεσιάν' ὑφαινεταί
γὰρ νὰ μὲ χαντακώση,
τώρα σανίδας φαίνεται
πὼς θὰ ξανασηκώση.

Καὶ πάλιν ἔλαξε ὁ ἔμψ τῶν συμφορῶν ὁ κλήρος,
καὶ λένε μὲ τὰς ἐκλογαίς τῆς Τῆνου καὶ τῆς Πάλλης
πὼς μὲ τὴν ἐπικύρωσιν ἐχάθη κάθε κύρος
λαοπροβλήτων Κόντηρων καὶ ἐπιβολῆς μεγάλης.

Νά νά ! θαρρῶ καὶ τῆς Βουλῆς
δὲν θὰ πῶς ἢ στέγη...

(Χίαρ ὁ Λόρδος Φασουλῆς
στὸν Περικέτο λέγει.)

'Ἡ πλειονοψηφία μου δὲν εἶχε φίλων οὐραίων,
ὅμως ἔκ πάνη τῆς φωναίς
καθένας κόφτος κοινεῖς,
καὶ ὁ κόσμος δὲν ἐχάλασε μ' αὐτὴν τὴν ἐπικύρωσιν.

Φόρο δὲν ἐπιηρόσαμε,
καὶ ἂν τῆς ἐπιηρόσαμε
μεγάλο πρᾶμμα βίλεται...
καὶ εἶπε γὰρ αὐτὸ δὲν κρέπεται.

Τώρα ποῦ χίμα δεξιᾶ ζητεῖ καὶ ἡ Δούμ' ἀπὸ τὸν Τσάρο,
ποῦ καὶ οἱ Μουζικοὶ πῆσαν γὰρ Σύνταγμα φοιτῶν,
δὲν ἤθελα τότῳρε μου καὶ ἐγὼ νὰ στραπατσάρω,
πλὴν δυστυχῶς οἱ φίλοι μου μοῦ' φάγατε ταῦτα,
καὶ ἐγὼ ποῦ δὲν ἐρχομαι καθόλου σὲ σπουδαίαις,
ὁ δὲ λόγα καὶ μουρμούραις.

'Εγὼ δὲν εἶμαι γὰρ φωναίς, μῆτε γὰρ παραποῦρη,
ἐγὼ ζημιὰ γεννήθηκα μονάχα γὰρ χουζοῦρη,
καὶ μῆτε γὰρ Μανρομαρὰ καὶ μῆτε γὰρ Βιτάλη
καὶ Γερούλινο καὶ Μπασιᾶ κοιτῶ τοῦ κεφάλι.

'Ἄς παρουν κύρος, μοθλεγα, ἀπέτη σημάρο σημάρο,
καὶ ἐγὼ τῆς ἐπικύρωσας χωρὶς νὰ καταλάβω.
Κ' ἂν δὲν τῆς ἐπικύρωσα μεγάλη δυστυχία μου,
μὰ μὲ τὴν ἐπικύρωσι βροχὰ τὴν ἡοχία μου.

Γιὰ τέτοια κουρσοφῆλα
τὰ πρόσωπά σας ἔβαλλα,
οὐκ ἔφαθα, μὴ μοῦ δείχνετε,
καὶ ἄδικα μὴ μοῦ εἰχνετε.

Κ' ἂν δὲν τῆς ἐπικύρωσα τὸ τέλοσος ... ἀγᾶν
τέων κατ' ἐπανάλησιν δευτέραν ἐκλογῶν,
νέα τραχάματα γ' αἰτοῦς,
βραδύτης οὐκ ὀλλῆ,
ἐνῶ γὰρ Στάβλους καὶ Στρατοῦς
ὁ χρόνος κατεπελεγε,
καὶ συγγενῶν βασιλικῶν προσιμένομιν ἐλέη....

(Χίαρ ὁ Λόρδος Φασουλῆς στὸν Περικέτο λέει.)

Γ' αὐτὴν τὴν ἐπικύρωσιν φρενῆζει τὸ Κορδόνι,
καὶ ἂν ἀντιπάλων ἤθελα ν' ἀκούσω τὴν παρλίτα
καὶ δὲν τῆς ἐπικύρωσα, πὼς βιάξ μὲ βεβαίονα
πὼς δὲν θὰ ξαναβροσιανεῖ οἱ τῆς κάλλιας τὴν παῖτανα ;
Κ' ἂν ἔκαναν χειρότερα στήν Τῆνο καὶ στήν Πάλλη
'μποροῦσαν δευτέρη φορὰ ν' ἀκουραθοῦν καὶ πάλι ;

'Ἄς φωνάζουν, ἄς φωνάζουν... σ' ἄχαρα γυρῶνιν ψύλλους...
ἐγὼ θέλω μ' ἡοχία, τί ὄχθαις μου, γὰρ τὴν περῶν,
καὶ ἂς' ἔμποροῦσα δίχως κόμμα, καὶ ἂς' ἔμποροῦσα δίχως φίλους
αἰωνίως τὸ Κουβέρο μόνος γὰρ τὸ κυβερῶν.

Μ' ἔθεθῶσαν οἱ φίλοι, καὶ ἀφανεῖ καὶ ἐπιφανεῖς,
καὶ ἂν ἐκεῖ στήν Ἀλλαχάρη μ' ἐβεβαίονα καὶ ναις
πὼς Πρωθυπουργοῦς ἔμποροῦσα νάμιν πάντα δίχως στήνη,
τότε ἀμέσως, βουλῆροῦς,
θάρρα καὶ γὰρ τούτη πλάση,
καὶ ὅ, τι θέλει μὲ τοῦς φίλους ὁ Σιμόπουλος ἄς κἀνη.

ἔπειτα, καὶ φίλους του πολλοῦς τοῦς πῆγα ρουσιῖα,
καὶ ὁ Φασουλῆς καὶ ὁ Περικελῆς ἔβγαλαν δεξιᾶ κλαίονα
καὶ μάρε ἀλλεγορ' παίζανε στὸν Πρόεδρο Μπουσιφίδη,
καὶ ἔπῆσαν νὰ μάθουνε τί κἀν' ἢ Γρακομῆνα.

'Ἡ Ἀχμεία, προδόνου μητέρα,
τριγυρνώντας ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πέρα,
ὑπερήφανο στήνη κεφάλι
καὶ στεφάνη σὺν χέρι κρατεῖ,
καὶ σὺν φῶτον τὸ τέμενος πάλι
τὸν κλεινὸ Χρηστομάνο ζητεῖ.

'Επιστήμη σοφῆ στεφανῶνει,
ποῦ σαράντα τὴν ἡμερῶν χρόνοι,
καὶ παιδιὰ τῆς κνιτῆ γὰρ περῶνε
καὶ νὰ κρᾶδουν' ἐδοῖ, Χρηστομάνο.

Καὶ καμῶσας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἐγγυλαίς.

Ἐς τὸ Παρεῖον τὸ γυροστὸν τοῦ Παπαϊωάννου,
δικαίως σφῆμην χαίροσιν τεκνίον Παρισιάνου,
ποῦ τὸν Στάβλου τὴν ὁδὸν περικομῆσαι παγκάλως,
ἔγω πᾶς λέων τοῦ συρμοῦ μικρῆς τε καὶ μεγάλης.
Τὰ νέα τὰ κοστοῦμα του τοῦ θέμα τῆς ἡμέρας,
'σὸ Στάβλου τῆς ραυτιῆς τοῦς πρᾶναι πρᾶτον ἔλας.
Τοῦ Γεωργ' ὀμνήσεται, παιδιὰ, γαλλίδου καὶ βέλγου,
ποῦ δίχως συναγωνισμῶν θὰ μένου' στὸν αἶθρα.